

Краєзнавча характеристика федеративної республіки Бразилія

Економіко-географічна характеристика країни

Офіційна назва - Федеративна Республіка Бразилія.

Державний устрій - президентська федеративна республіка. Географічне розташування - розташована у центрі Південної Америки, займає майже половину континенту.

Бразилія - найбільша за площею і чисельністю населення держава Південної Америки. На півночі межує із заморським департаментом Франції Гвіаною (довжина кордону - 673 км), Суринамом (597 км), Гайаною (1119 км), Венесуелою (2200 км) і Колумбією (1643 км); на заході - з Перу (1560 км); на південному заході - з Болівією (3400 км), Парагваєм (1290 км), Аргентиною (1224 км) і Уругваєм (985 км). На сході Бразилія омивається Атлантичним океаном. Загальна протяжність кордону - 14691 км. Довжина берегової лінії від кордону з Гвіаною до кордону з Уругваєм - 6840 км. Площа території - 8,5 млн. кв. км. Найвища вершина - Ла-Неблина на північному заході (3014 м).

- **Рельєф**
- Catimbaui національний парк, розташований в беккантрі пустелі штату Пернамбуку, має записи на археологічні пам'ятники і наскальні малюнки, датовані принаймні 6000 років.
- Північну половину Бразилії займає широка Амазонська низовина (Амазонія) — глибокий тектонічний прогин, заповнений осадовими породами. На півночі вона поступово переходить у горбисті цокольні рівнини південної частини Гвіанського нагір'я (висота 150—700 м, окремі вершини до 1200 м), обрамлені уздовж державного кордону крутими урвищами гірських ланцюгів Серра-ду-Імері (найвища вершина — Піку-да-Небліна — 2994 м), Серра-Паріма і Серра-Пакарайма (найвища вершина — гора Рорайма — 2772 м). Майже всю решту території країни займає Бразильське нагір'я, що підвищується до півдня та південного сходу і круто обривається до вузького краю берегової Приатлантичної низовини. Крайові брилові масиви Серра-ду-Мар, Серра-да-Мантикейра та інші сягають висоти 2890 м (гора Бандейра). На захід від приатлантичних масивів і залишкового кряжу («бразилід») — Серра-ду-Еспіньясу на місці тектонічних западин розкинувся пояс пластових і моноклінно-пластових рівнин (лавове плато Парани й інші). У центрі і на півночі переважають цокольні плоскогір'я і рівнини, що чергуються з плато — шападами. На заході на територію Бразилії заходить акумулятивна низовина верховин ріки

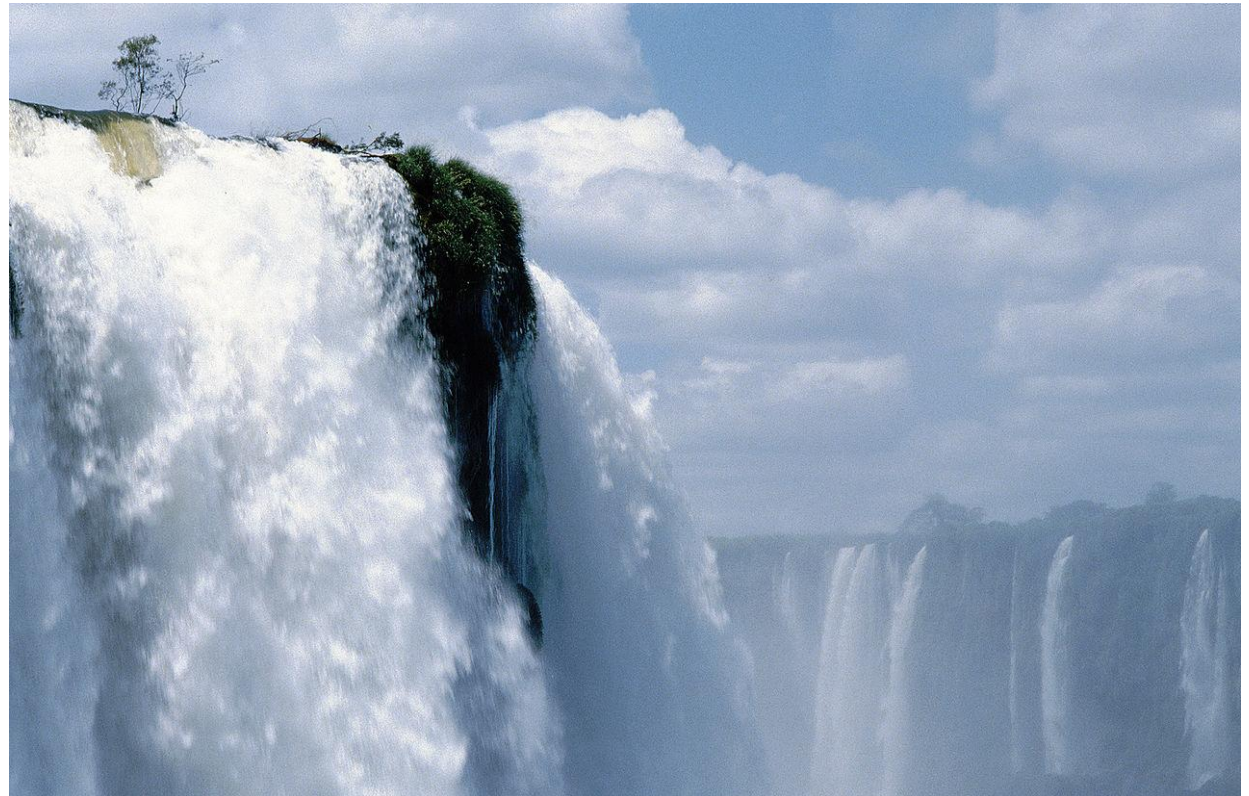

- **Водні ресурси**

- Країна має величезні водні ресурси, про що свідчить наявність на її території найповноводнішої річки світу — Амазонки, повноводної та довгої річки Сан-Франциску, акумулятивної річки Парагвай та їх численних приток та ін. Великий гідроенергетичний потенціал мають річки Бразильського плоскогір'я, що пояснюється наявністю багатьох порогів та водоспадів. Річкова мережа Бразилії надзвичайно густа. Вся північна і частково центральна частина країни зрошується системою річок басейну Амазонки. На півдні та південному заході річки несуть свої води до Парагваю та Парани. На сході Бразилії тече річка Сан-Франциску. Великих озер у країні немає.

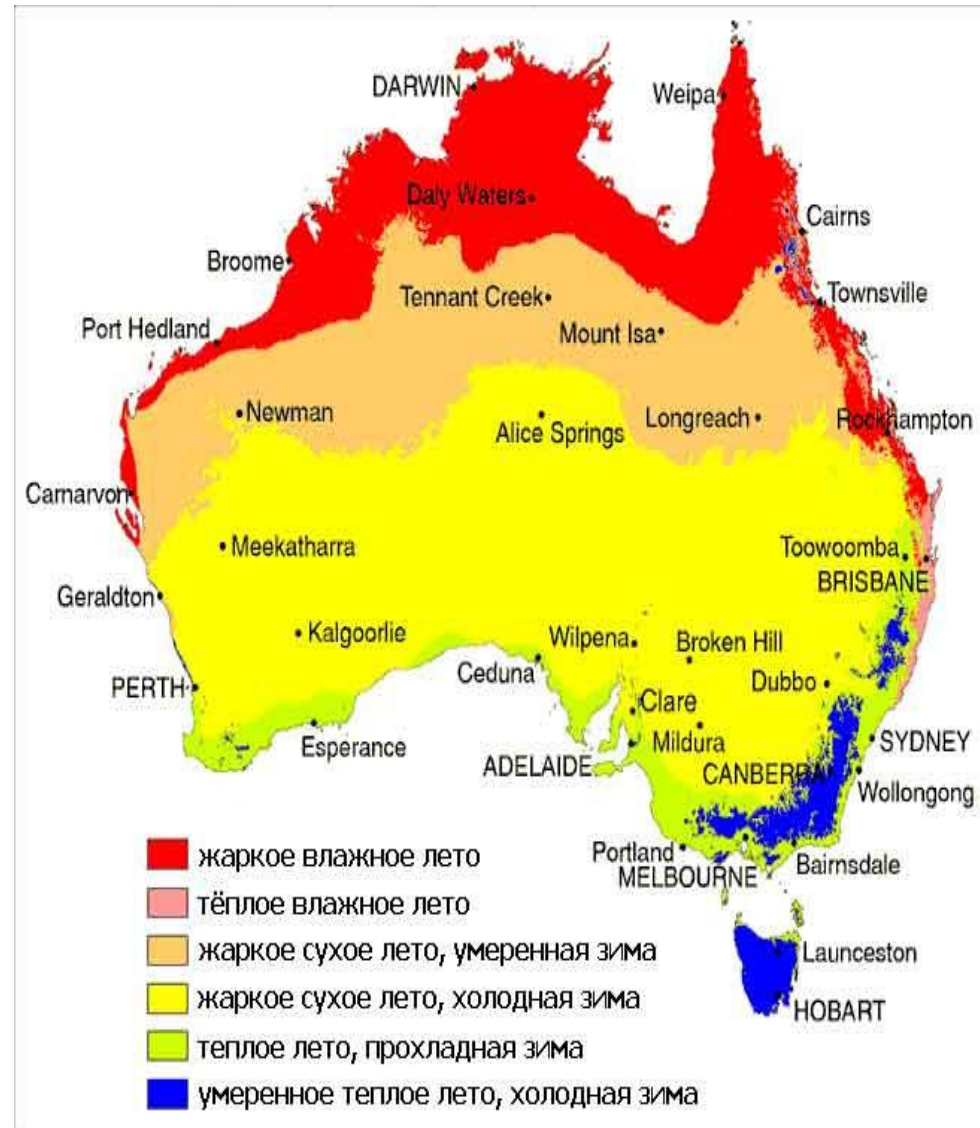
- **Внутрішні води**
- Територія країни вкрита дуже густою річковою мережею. Уся Амазонія, південь Гвіанського і північна частина Бразильського плоскогір'їв зрошуються системою ріки Амазонка; південь Бразильського плоскогір'я — системами річок Уругвай і Парана, захід — притокою Парани — річкою Парагвай, схід належить до басейну ріки Сан-Франсиску, північно-східна і східна окраїни плоскогір'я зрошуються короткими ріками, що впадають безпосередньо в Атлантичний океан (найбільш велика р. Парнаїба). Лише Амазонка зі своїми західними і східними притоками повноводна протягом усього року і судноплавна. Усі ріки Бразильського плоскогір'я (крім рік крайнього півдня) мають різкі коливання витрат води з бурхливими паводками (звичайно влітку), відзначаються порогами і водоспадами (у тому числі Ігуасу на однойменній притоці Парани, Урубупунга і Сеті-Кедас — на Парані, Паулу-Афонсу — на Сан-Франсиску), мають великі запаси гідроенергії, але судноплавні лише на коротких ділянках, за винятком Парнаїби і Сан-Франсиску.

- Водоспад Ігуасу.

• Клімат

- Для більшої частини території Бразилії характерний теплий тропічний клімат. Середні місячні температури коливаються від 16 до 29 °С; лише на високих східних масивах середня температура липня від 12 до 14 °С; можливі заморозки. Але режим опадів і типи клімату різні. На заході Амазонії екваторіальний вологий клімат (2000-3000 мм опадів на рік, амплітуди середніх місячних температур 2-3 °С), на сході Амазонії і прилеглих пологих схилах Гвіанського і Бразильського нагір'їв — субекваторіальний з посушливим періодом до 3-4 місяців (1500—2000 мм опадів, на узбережжі близько 3000 мм на рік). У центрі Бразильського плоскогір'я і Пантаналі — субекваторіальний вологий клімат (1400—2000 мм опадів на рік) з великими амплітудами температур (особливо крайніх — до 45-50 °С); на північному сході плоскогір'я кількість опадів знижується до 500 мм і менше на рік, а дощі випадають вкрай нерегулярно: це район частих і тривалих посух. На східній околиці клімат тропічний пасатний, жаркий і вологий, з коротким посушливим сезоном. На півдні плоскогір'я постійно вологий клімат, тропічний на плато Парана і субтропічний у піднесених східних районах до півдня від 24° південної широти.

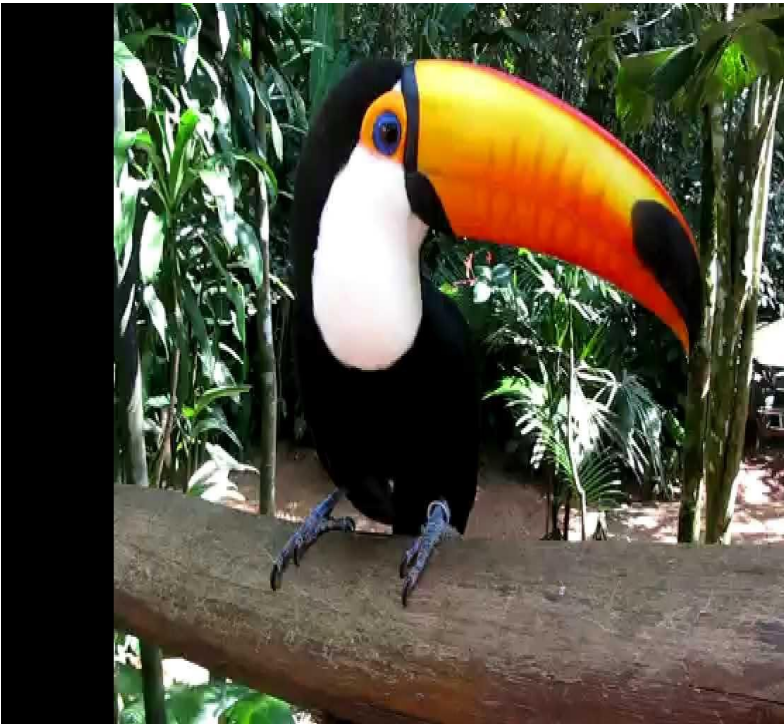
рослинність

- Густі вологі екваторіальні вічнозелені ліси — гілеї, або сельва, з коштовними видами дерев (понад 4000 видів) займають західну частину Амазонії. На сході розташовані низовини, уздовж узбережжя тягнеться смуга атлантичних лісів. На невисоких схилах, що обрамляють Гвіанське і Бразильське плоскогір'я, у зв'язку з наявністю посушливого сезону, поширені листопадно-вічнозелені ліси. Центральна частина плоскогір'я зайнята саваною (кампос) на червоних латеритних ґрунтах, місцями зі щільною корою — кангою: найпоширеніші чагарникові мілкодеревні савани — серрадо; уздовж рік простягаються галерейні ліси, у яких особливо коштовна коперникова пальма карнауба. На сухому північному сході плоскогір'я — напівпустельне рідколісся (каатинга) із ксерофітних і сукулентних дерев та чагарників. На рівномірно вологому півдні знову з'являються вічнозелені листяні і змішані ліси з хвойної бразильської араукарії з вічнозеленим листяним підліском на червоноземних ґрунтах, що займають піднесені плато до півдня від 24° південної широти; у зниженнях на пористих осадових породах з червоною-чорними ґрунтами поширені бездеревні трав'яністі савани — кампос лимпос. В западині Пантанал значна площа під болотами.

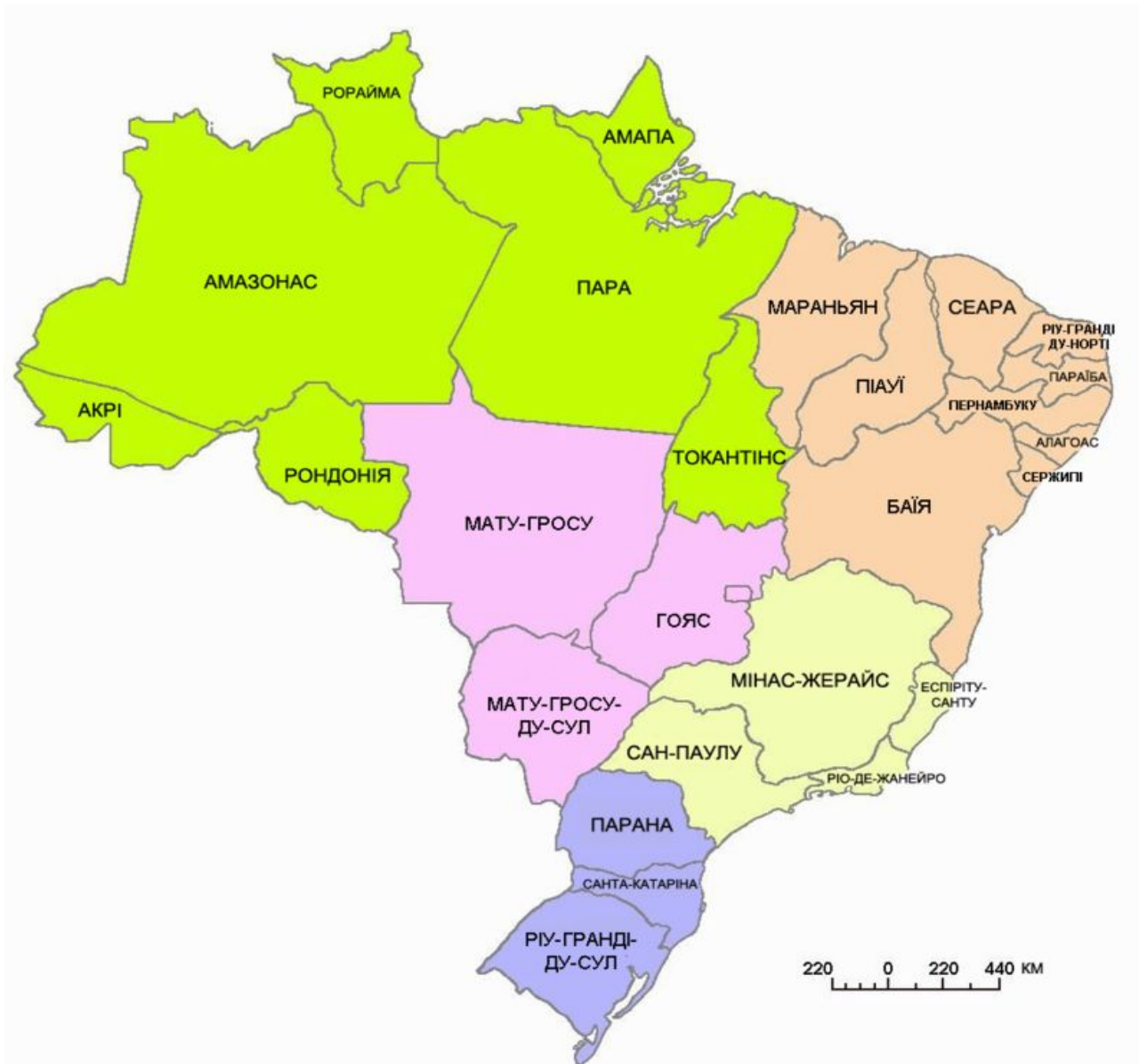
Тваринний світ

- Вважається, що Бразилія має більше число як наземних хребетних тварин, так і безхребетних, ніж будь-яка інша країна світу. Ця висока різноманітність фауни може бути пояснена значними розмірами країни, а також великою варіацією типів її екосистем. Числа щодо різноманітності фауни сильно залежать від джерела, як через те, що навіть таксономісти іноді розходяться в думках щодо класифікації видів, так і через нестачу даних та інколи неповну або застарілу інформацію. Постійно виявляються нові види, а інші, на жаль, продовжують вимирати. Бразилія має найбільше число видів приматів серед всіх країн, біля 77 видів, та найбільше число видів прісноводних риб (понад 3000 видів). Вона займає друге місце за числом видів земноводних, третє за числом видів птахів, і п'яте за числом видів плазунів. Багато з видів знаходяться під загрозою, особливо ті, що мешкають в екосистемах, що зараз значною мірою знищені, таких як атлантичний ліс.

Адміністративний поділ

- Бразилія — федерація, що складається з 26 штатів (*estados*) та 1 федерального округу (*distrito federal*), всього 27 «федеративних одиниць», розбитих на 5 регіонів для статистичних цілей.

Політична система

Уряд

- Наразі у Бразилії діє сьома конституція, прийнята в 1988 році, після падіння військової диктатури у 1985 році. Згідно з цією конституцією, Бразилія є федеративною президентською представницькою республікою, де президент є як главою держави, так і главою уряду.
- Столицею Бразилії є місто Бразиліа. Адміністративна структура країни — федерація, проте Бразилія включає муніципалітети як автономні політичні об'єкти, що робить федерацію потрібною: тобто Союз, штати і муніципалітети.
- Виконавча влада Союзу здійснюється урядом, очоленим президентом, який обирається на чотирирічний термін і може бути переобраним ще на один термін. Крім президента обирається і віце-президент, а решта урядових посадовців назначається президентом.
- Законодавча влада Союзу здійснюється двопалатним Національним Конгресом. Палата депутатів обирається кожні чотири роки за системою пропорційного голосування та пропорційного представлення штатів. Члени Федерального Сенату обираються на восьмирічний термін частинами кожні чотири роки. Звичайний законотворчий процес вимагає участі президента, який має право накладати вето на новий законопроект та має виняткову прерогативу ініціативи законодавства з певних питань. Додатково, якщо доречні і термінові обставини виправдовують цей крок, президент може випустити наказ, який має обов'язкову силу закону і вступає в силу негайно. Наказ президента зберігає свою силу до 120 днів, якщо не відмінюється Конгресом.
- Один з важливих принципів політики — система багатопартійності як гарантія політичної свободи. Зараз у Національному Конгресі представлені 28 політичних партій (див. Політичні партії Бразилії). У Бразилії дуже звичайно переходити з однієї партії до іншої, тому розміри та вплив партій часто змінюються.
- Судова влада Бразилії здійснюється федеральними судами, які представлені як у столиці, так і у всіх штатах. Крім того, штати мають власні суди, але з дещо іншою юрисдикцією.

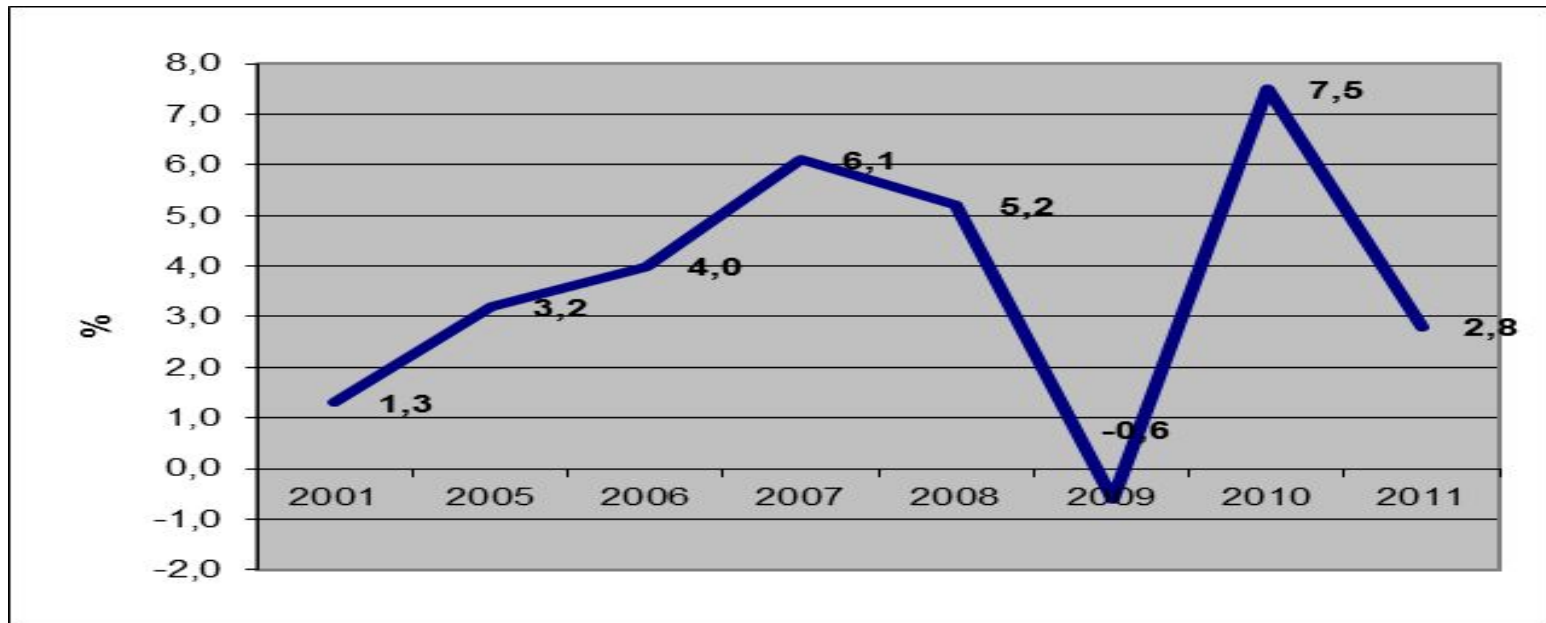
Зовнішня політика

- Традиційно Бразилія була лідером в латиноамериканському суспільстві і грала важливу роль у системі колективної безпеки та економічній кооперації Західної півкулі. Зараз вона є членом Міжамериканського договору взаємної допомоги і член Організації американських держав. Недавно Бразилія почала надавати високий пріоритет відносинам зі своїми південноамериканськими сусідами і входить до складу Амазонського пакту, Асоціації латиноамериканської інтеграції і Меркосур. Разом з Аргентиною, Чилі і США, Бразилія — один з гарантів перуансько-еквадорського мирного процесу. Вона посилала солдат у складі військ ООН для збереження миру у Бельгійське Конго, Кіпр, Мозамбик, Анголу, Східний Тимор та Гаїті. У 2004—2005 роках Бразилія входила до складу Ради Безпеки ООН в дев'ятий раз.
- Відкриті питання бразильської зовнішньої політики включають кілька неврегульованих ділянок кордону з Уругваєм, невизнані бразильські зони інтересів в Антарктиці, що перекриваються з британською та аргентинською зонами, спроби розширити морську економічну зону вздовж бразильських берегів, та спроби разом з Німеччиною, Японією та Індією стати постійними членами Ради Безпеки ООН.

- **Економіка**

- Завдяки високому рівню розвитку сільського господарства, добувної та виробничої промисловості і сектору послуг, також як і великій кількості працездатного населення, за рівнем ВВП (ППС) Бразилія значно перевищує будь-яку іншу країну Латинської Америки, будучи основною економікою у Меркосур. Зараз країна розширює свою присутність на світових ринках. Головні експортні вироби включають авіаційну техніку, каву, транспортні засоби, сою, залізн руду, помаранчевий сік, сталь, тканини, взуття, електроапаратуру та цукор.
- Відповідно до даних Міжнародного валютного фонду і Світового банку, Бразилія має дев'яту за розміром економіку у світі (за паритетом купівельної спроможності). Економіка Бразилії дуже різноманітна із значними варіаціями між регіонами. Найрозвиненіша промисловість сконцентрована на Півдні і на Південному сході. Північний схід — найбідніший регіон Бразилії, але зараз він починає залучати нові інвестиції.
- Бразилія має найрозвиненіший промисловий сектор в Латинській Америці, який становить третину її ВВП. Бразилія виробляє дуже різноманітну продукцію, від автомобілів, сталі та нафтопродуктів до комп'ютерів, літаків і споживчих товарів. Після підвищення економічної стабільності, забезпеченою Plano Real, бразильські і багатонаціональні бізнес-структури активно інвестують в нове обладнання і технології, велика частка яких закуповується у північноамериканських підприємств. Бразилія також має розвинений і різноманітний сектор послуг. Протягом початку 1990-х банківський сектор досяг 16 % ВВП. Хоча бразильська банківська система зараз активно реформується, вона забезпечує місцеві підприємства широким рядом послуг і привертає численних нових учасників, зокрема фінансові фірми із США. Фондові біржі Сан-Паулу та Ріо-де-Жанейро зараз піддаються значній консолідації.
- Бразильські міста значно відрізняються одне від одного за легкістю ведення бізнесу (згідно з повідомленнями Світового Банку: Ведення бізнесу в Бразилії). У Бразилії досить легко реєструвати майно та підприємства, але загалом, попри ідентичні правила по всій Бразилії, передача майна займає багато часу. Хоча бразильська економіка досить розвинута, поширені проблеми корупції, бідності і неграмотності все ще є значними бар'єрами розвитку.

- Головним джерелом нейтралізації впливу світової фінансової кризи на економіку Бразилії стали прямі державні інвестиції до реального сектору економіки (машинобудування, сільське господарство), підтримка національних банків та відмова від зовнішнього кредитування.

Динаміка зростання ВВП Бразилії у 2001–2011 рр.,%

- Високий рівень інвестицій – основна причина динамічного розвитку промисловості Бразилії (обсяг промислового виробництва за останні 10 років зріс на 25%). При цьому особливо швидкими темпами розвивалося виробництво споживчих товарів тривалого користування, насамперед автомобілів. Прискореними темпами розвивається сільськогосподарське машинобудування, верстатобудування, авіа- і суднобудування, виробництво озброєння.

Аби створити сприятливі умови для залучення іноземних інвестицій у проведення НДДКР, урядом Бразилії була розроблена та впроваджена у життя система заходів. Нагадаємо, що починаючи з періоду заміщення імпорту, бразильська політика відносно іноземних інвестицій здебільшого фокусувалася на зміцненні виробничих потужностей та модернізації основних фондів. Розвиток технологій не був головною метою цієї політики.

Демографія

Походження

- Серед населення Бразилії панівне становище займають нащадки португальських іммігрантів, від перших колоністів (починаючи з 16-го століття) до іммігрантів останнього часу (19-і і 20-і століття).
- Індіанське населення Бразилії (3-5 мільйонів на час відкриття її європейцями) було у великій мірі винищене або асимільоване в португальське населення.
- азилия має значну частку чорного населення, що походить з африканських рабів. Їх завозили до країни з 16-го до 19-го століття. Більш ніж 3 мільйони африканців були завезені до Бразилії протягом існування рабства. Работоргівля була скасована тільки в 1850 році.
- Починаючи з початку 20-го століття, Бразилія отримала значну кількість азійських іммігрантів: корейців, китайців, тайванців і японців. Японці — найбільша азійська меншина в Бразилії, а бразильці японського походження складають найбільше японське населення за межами Японії (1,5 млн).

- **Сучасний стан**

- Після десятиліть значної інфляції і кількох спроб взяти її під контроль, в липні 1994, під час президентства Ітамара Франку, уряд Бразилії розпочав програму економічної стабілізації, План-реал, названий на честь введеної нової валюти, реалу. Темпи інфляції, які досягли рівня приблизно 5000 % на рік в 1993 році, швидко впали, досягши рівня в 2,5 % в 1998 році. Ухвалення Закону про фінансову відповідальність у 2000 році поліпшило фінансову дисципліну місцевих і федеральних адміністрацій, частково шляхом інвестицій в інфраструктуру і удосконалення соціальних послуг.
- Протягом президентства Фернанду Енріке Кардозу (1995—2002) уряд доклав значних зусиль для перероблення переважно державної економіки на переважно ринкову. Конгрес схвалив кілька законів, що в більшій мірі відкрили економіку для участі приватного сектора і збільшили її привабливість для іноземних інвесторів. В кінці 2003 програма приватизації, яка включала продаж сталеливарних та енергетичних підприємств і компаній телезв'язку, дала прибуток на більш ніж 90 млрд дол. США.
- У січні 1999 бразильський Центральний банк оголосив, що реал більше не буде прив'язаний до долару США, що призвело до деякої девальвації бразильської валюти. Ріст економіки склав 4,4 % у 2000 році та 1,3 % у 2001. У 2002 році чутки, що кандидат у президенти Луїз Інасіу Лула да Сілва, у випадковій перемогі, проголосить дефолт щодо державного боргу, призвели до уповільнення зросту економіки. Проте, буди обраним, Лула продовжив економічну політику свого попередника. Він здійснював суворий підхід до економіки, зумів стримати інфляцію, знаходячи гроші не тільки для виплат за бразильськими борговими зобов'язаннями, а навіть і для дострокової сплати боргу перед МВФ. В результаті у рік обрання Лули (2003) ВВП зріс на 0,5 %, але вже у 2004 — на 5,2 %, та у 2005 — на 2,3 %, хоча слід врахувати, що цьому допоміг також зріст світової економіки у цей період.

- Транспорт
- Основними транспортними шляхами усередині країни є автодороги. Система автодоріг досить розвинена та складна. Проте, у деяких районах під час тропічних злив автодороги стають важкопрохідними та небезпечними.
- Залізниця у Бразилії загалом застаріла та використовується майже виключно для перевезення вантажів. Існує лише декілька пасажирських залізниць що діють, найдовша — між містами Белу-Оризонті та Віторія.
- Морський транспорт традиційно був дуже важливим у Бразилії, хоча зараз він також використовується майже виключно для перевезень вантажів. Майже всі великі міста уздовж бразильського узбережжя є також важливими торговими портами. Також важливий річковий транспорт, особливо у Амазонії, де він є основним транспортним засобом. Всього Бразилія має біля 50 тис. км водних шляхів.
- Авіаційний транспорт зараз швидко розвивається. Лідерами перевезень у Бразилії є компанії Vasp і Transbrasil. У Бразилії діє 3 277 аеропортів (1999 рік), проте майже всі міжнародні рейси йдуть до міжнародних аеропортів Гуарульос в Сан-Паулу або Галеано в Ріо-де-Жанейро. З останнього часу кілька рейсів йдуть до аеропортів міст Бразилія і Форталеза. З південноамериканською інтеграцією очікується, що більше аеропортів відкриються для міжнародних рейсів протягом наступних років.

SP-160 або «Шосе
Іммігрантів» — важлива
автодорога у штаті Сан-Паулу.

• Історія

- Перші люди з'явилися на території Бразилії, за різними теоріями, між 50 тис. і 6 тис. років до н. е. Рівень розвитку не був високим, населення Бразилії залишалося на стадії неоліту та вело напівкочовий спосіб життя до відкриття португальською експедицією на чолі з Педру Альварісом Кабралом в 1500. Протягом наступних трьох століть ця територія була населена португальцями і стала важливим експортером спочатку декоративних порід деревини, потім цукрової тростини, кави і, нарешті, золота. Важливим джерелом трудових ресурсів були раби, спочатку з числа поневолених індіанців, а після 1550 року переважно з завезених африканців. У 1808 році королева Португалії Марія I і принц-регент, майбутній король Португалії Жуан VI, рятуючись від армій Наполеона що наступали, разом з королівським сімейством, дворянством і урядом перемістилися до Ріо-де-Жанейро, адміністративного центру Бразилії. У цьому переїзді брав участь і британський уряд, який добився для себе привілеїв у торгівлі та різними засобами зберігав їх протягом довгого часу.
- Хоча Жуан VI повернувся до Португалії в 1821, під час свого правління у Ріо-де-Жанейро він підняв статус Бразилії до королівства, рівного Португалії. Принц-регент Педру (у майбутньому імператор Бразилії Пед I та король Португалії Педру IV) проголосив незалежність 7 вересня 1822 року, засновуючи незалежну Бразильську імперію. Оскільки корона залишилася в руках дому Браганса, цей акт скоріше був розділом Португальського королівства на дві частини, ніж рухом за незалежність, який протікав приблизно у той же час на решті території Америки.
- Салвадор — третє за населенням місто Бразилії та столиця колоніальної Бразилії до 1763 року.
- Бразильська імперія теоретично була досить демократичною системою, хоча на практиці імператор мав значну владу. Першим імператором був Педру I, який правив з 1822 по 1831 роки, коли він зрікся престолу через складну ситуацію та сильні сепаратистські рухи в країні. Але імперія була знову об'єднана під владою його сина, імператора Педру II. Рабство було скасовано в 1888 році у «Золотому законі», затвердженому принцесою Ізабеллою за час відсутності імператора. Цей крок та інтенсивна імміграція з Європи створили підставу для індустріалізації. В останні роки свого існування імперія занурилася в глибоку політичну та військову кризу. В результаті, щоб уникнути громадянської війни, Педру II 15 листопада 1889 відмовився від трону, після чого була проголошена федеративна республіка (офіційно «Республіка Сполучених Штатів Бразилії»), першим президентом якої став фельдмаршал Деодору да Фонсека.
- Проголошення незалежності Бразилії Педру I. Робота Р. Моро
- У кінці 19-го — на початку 20-го століття до Бразилії переїхали понад 5 мільйонів європейських і азійських (особливо японських) іммігрантів. У цей період значно піднялася бразильська промисловість, відчутно розвинулися її внутрішні райони. Бразильська демократія тричі переривалася диктатурами — у 1930—1934 і 1937—1945, під владою Жетуліо Варгаса, і 1964—1985, під владою ряду генералів, призначених армією за допомогою США. Починаючи з 1985 року Бразилія розглядається як демократія під владою виборного президента. Цей статус був підтверджений на референдумі 1993 року, коли більшість виборців обирали між президентською та парламентською системами, а також вирішили не відновлювати конституційну монархію.
- Ключова особливість демократії в сучасній Бразилії — існування яскравого і активного громадянського суспільства. Суспільні організації активно борються за права людини, рівність статей та економічну справедливість.

- **Мови**

- Португальська мова — єдина державна мова Бразилії. Нею розмовляє практично все населення і фактично тільки ця мова використовується в школах, газетах, радіо, телебаченні та для всіх ділових і адміністративних цілей. Окрім того, Бразилія є єдиною португаломовною країною в Америці, що робить мову частиною бразильської національної самосвідомості. Бразильська португальська мова розвинулася незалежно від європейської португальської мови, та пройшла менші фонетичні зміни, ніж мова, якою розмовляють в Португалії. Тому часто кажуть, що мова Камоенса, португальського поета 16-го століття, фонетично нагадує сучасну бразильську португальську мову, але не мову, якою розмовляють в Португалії зараз, і що його роботи слід читати за бразильськими правилами. На бразильську португальську мову також мали деякий вплив індіанські та африканські мови. У самій Бразилії мова досить однорідна, носії різних регіональних діалектів легко розуміють один одного, але між ними існує кілька помітних фонологічних, лексичних та орфографічних відмінностей.
- Багато тубільних мов ще існують в тубільних громадах, перш за все в Північній Бразилії. Хоча багато з них мають істотні контакти з португальською мовою, сьогодні є стимул для вивчення рідних мов. Деякі іноземні мови використовуються нащадками іммігрантів, які зазвичай двомовні, в маленьких сільських громадах у Південній Бразилії. Найголовніші з них — бразильські німецькі діалекти, наприклад Riograndenser Hunsrückisch, померанська і італійська мова, заснована на італійському венеціанському діалекті. У місті Сан-Паулу японська мова також існує в районах переселенців, таких як Лібердад.
- Англійська мова — частина офіційного шкільного навчального плану, але дуже мало бразильців вільно володіють нею. Іспанська мова також часто викладається в школах та розуміється до певної міри самими носіями португальської мови завдяки великій схожості між двома мовами.

- **Освіта**

- Традиційно Бразилія не мала доброї системи освіти, а до першої половини 20-го століття її основною продукцією була сільськогосподарська та добувна, що не вимагали високого рівня підготовки працівників. Проте, система освіти зараз швидко розвивається. Ще у 1980 році лише 80,9 % дітей у віці 7-14 років відвідували школи, а вже у 2000 році це значення досягло 96,4 %. У віці 15-17 років цей фактор зріс з 49,7 % до 83 %. Рівень грамотності за той же період зріс з 75 % до 86,4 %. Проте система освіти ще недосконала та ефект її покращення ще недостатньо помітний. Наприклад, середній рівень формальної освіти серед бразильського населення становить лише 6,2 роки (для порівняння у США — 12 років, а в сусідній Аргентині — 8), перш за все через низький рівень освіти у бідних районах.
- За структурою освіта поділяється на кілька рівнів. Дошкільна освіта для дітей віком до 6 років є необов'язковою, але досить популярною, та включає всі базові елементи, необхідні для розвитку дитини: моторні, когнітивні та соціальні навички. Фундаментальна (шкільна) освіта є обов'язковою для дітей віком 6-14 років та складається з 9 класів, що мають мінімум 200 днів або 800 годин уроків на рік. Обов'язкова для всіх шкіл програма складається з португальської мови, історії, географії, фізики, біології та математики, інші предмети можуть бути додані залежно від школи. Після фундаментальної освіти йде середня освіта, що звичайно становить 3 роки, необхідна для того, щоб потрапити до вищого навчального закладу. Інколи середня освіта становить більше, до 5 років, особливо у випадках, коли вона включає професійну підготовку.
- Вища освіта поділяється на дві частини. Перша закінчується здобуттям бакалаврського ступеня (*graduação*) та звичайно триває 4 роки. Для майбутніх викладачів необхідно прослухати однорічний курс ліценціатури (*licenciatura*). 5-річні «професійні дипломи» видаються в інженерних, юридичних спеціальностях та ветеринарній медицині. У медицині навчання триває 6 років та може бути доповнене необов'язковою резидентурою (*residência*). В аспірантурі (*pós-graduação*) можливо здобути магістерський диплом, для якого необхідно прослухати 2 роки необхідних курсів та написати магістерську дисертацію (*dissertação de mestrado*). Для здобуття докторського ступеня необхідно прослухати 4 роки курсів, пройти кваліфікаційний екзаме́н, та написати докторську дисертацію (*tese de doutorado*). Звичайно також вимагається публікація результатів дисертації.

Культура Бразилії

- Культура Бразилії перш за все походить від культури Португалії. Португальські колоністи та іммігранти принесли католицьку віру, португальську мову і багато традицій, які все ще мають значний вплив на сучасну бразильську культуру. Як багатонаціональна країна, на її культуру також чинили свій вплив інші народи. Американські індіанці значно вплинули на кухню Бразилії та на її мову, а африканці, привезені як раби, в значній мірі вплинули на бразильську музику, танці, кухню. Італійські і німецькі іммігранти, які у великій кількості переселялися до Бразилії, також чинили значний вплив на різні аспекти життя, але їх вплив найсильніший на півдні країни.

- Релігія
- Згідно з переписом Бразильського інституту географії та статистики (IBGE[13]):
- 73,6 % населення — католики (близько 126 млн).
- 15,4 % — протестанти (близько 25 млн).
- 7,4 % населення вважають себе атеїстами або агностиками.
- 1,3 % — спіритуалісти.
- 1,8 % — прихильники інших релігій. У тому числі мормони (900 тис.), свідки Єгови(600 тис.), буддисти (215 тис.), сейсо-но-іє (151 тис.), іудаїсти (230 тис.) та мусульмани (27 тис.).
- 0,3 % — прихильники традиційних африканських релігій, таких як кондомбле, макуба та умбанда.
- Деякі сповідують суміш різних релігій, наприклад католицизму, кандомбле та індіанських релігій.
- Бразилія має найбільше число католиків у світі. Проте, число протестантів зараз зростає. Рахуючи їх разом з католиками, Бразилія займає друге місце за числом християн у світі після США. До 1970 року більшість бразильських протестантів належали до «традиційних церков», здебільшого це були лютерани, пресвітеріани і баптисти, але протягом останніх десятиліть значно зросли число п'ятидесятників та представників деяких інших концесій.
- Іслам в Бразилії традиційно практикувався деякими африканськими рабами. Сьогодні, мусульманське населення в Бразилії складається здебільшого з арабським іммігрантів, хоча у іслам переходить і деяке число громадян не арабського походження.

Статуя Христа-Спасителя на горі Корковаду висотою 38 м в Ріо-де-Жанейро, одна з найвизначніших пам'яток Бразилії

Бразильський карнавал (порт. *Carnaval*, походить від слова «м'ясний») — щорічний фестиваль в Бразилії, що проводиться за 40 днів до Великодня і відзначає початок Великого посту.

Бразильський Карнавал є найбільшим народним святом країни, та має деякі відмінності від карнавалів як у Європі, так і в інших країнах Латинської Америки.

Історія

Бразильський карнавал взяв початок від португальської масляної — вуличних розваг, під час яких пустуни обливали один одного водою, обсипали борошном і сажею, кидалися тухлими яйцями і т. д. Португальська масляна відбувалась напередодні Великого посту за католицьким календарем, тобто періодом спокути, що символізувало звільнення — саме цей аспект був сприйнятий карнавалом.

Завезена до Бразилії у XVII столітті португальська масляна у XIX столітті сприйняла вплив карнавалів інших європейських країн — Італії та Франції. Саме тоді маски, фантастичні костюми і такі персонажі як П'єро, Коломбіна (Мальвіна) та Король Мома (веселий товстун) прийшли на бразильське свято. У цей же період з'являються перші «блоки» (*blocos* — святкові групи вишикувані прямокутником), «мотузки» (*cordões* — святкові групи вишикувані верверчою)

і «корсари» (*corsos* — святкові групи стилізовані під піратів), а також паради прикрашених автомобілів. Відтоді свято набирає сили і сягає практично всіх куточків Бразилії. Рік за роком стають багатшими танці й пісні, з'являються нові наспіви і ритми, як наприклад славнозвісні маршики. У 1928 році у Ріо-де-Жанейро виникає перша школа танцю самби під назвою «Дай Скажу» (*Deixa Falar*).

Створена танцівником самби Ісмаелем Сілвою, її пізніше перейменували на «Естасіо ду Са» (*Estacio do Sa*), за іменем засновника Ріо-де-Жанейро.

• Спорт

- Найпопулярніший вид спорту в Бразилії — футбол, країна знаменита на весь світ своїми гравцями, такими як Рональдо, Пеле, Жаржиньо, Рівеліно, Ромаріо, Зіко, Карлос Альберто, Рівалдо, Роберто Карлос, Гаррінча, Кака і Рональдіньо. Бразильська національна збірна ставала чемпіоном світу рекордні п'ять разів, а також перемагала у Кубку конфедерацій чотири рази: у 1997, 2005, 2009 та 2013 роках.
- Бразилія також добилася успіхів в інших видах спорту, переважно волейболі, баскетболі, тенісі, гімнастиці і автоперегонах. Багато видів спорту зародилися в Бразилії, наприклад:
- Пляжний футбол, створений на пляжах Ріо-де-Жанейро.
- Футволей, суміш футболу і волейболу, також на піску.
- Бразильське Джіу-джитсу, варіація японського дзюдо.
- Вале-тудо, вид боротьби.
- Капоейра, військово мистецтво африканської спадщини.
- Бірібол, водна варіація волейболу

Висновок

- Отже, Бразилія цікава, яскрава країна. Маючи величезні земельні ресурси та запаси корисних копалин, Бразилія має найсильнішу економіку в Латинській Америці та є одним з головних експортерів сільськогосподарської продукції у світі. Вона багата природними і архітектурними пам'ятками. Бразильські карнавали подарять вам незабутні враження, а побувавши в місті Ріо-де-Жанейро обов'язково потрібно відвідати Статуя Христа-Спасителя на горі Корковаду - візитну картку Бразилії

Дякую за увагу!

Презентацію підготував студент Т-13 групи
Цьомко Юрій